

**“МОРИЯ” – СЛУЖЕНИЕ
НА БОЖИЯ ПРОРОЧЕСКИ ДУХ**

ПЪТЯТ ХРИСТОС И ДРУГИТЕ ПЪТИЩА

СТЕФАН ГЛАВЧЕВ

Книгата е дар от Исус!

www.moriah-servant.org

СЪДЪРЖАНИЕ

Към сърцето ти	3
1. Видението от Исус.....	5
2. Истините за блаженствата и благословенията.....	11

КЪМ СЪРЦЕТО ТИ

Скъпи ми читателю! Аз зная, че ти непременно се намираш на някакъв път и с нозете си вървиш по него. Защото всеки човек върви по пътя си. Бог е дал нозете ни именно затова - да вървим по пътя, който ни е отреден или който си избираме. Но идва миг в живота на всеки от нас, когато на пътя ни среща Онзи, Който е Пътят. Тогава всички разбираме, че от Небето ни е гледал Всемогъщият ни Баща и е побързал да простре ръката Си към сърцата ни, за да ни даде един друг Път. Път, за Който не сме знаели. Път, по Който не сме вървели. Път, по-различен от всички пътища на този свят и в този живот. И ние, приели Спасителя Христос, като Истинския Път, с радост разбираме, че сме били предпазени от големия зло. От ужаса нашият път да се влее и приеме съдбите в пътищата на целия свят. Прекрасно е усещането да знаеш, че при орисията да се въртиш в четирите земни посоки - изток, запад, север и юг - към сърцето ти е дошъл Пътят, Който ти дава една нова посока - посоката към Небето. За разлика от всички други посоки, които непременно те държат като пленник на видимото и земното, тази посока нагоре дава поглед на сърцето ти. Поглед с който ти разбираш, че този свят не е твоят дом и в него ти си само пътник.

Тази книжка, с която Исус вдъхнови сърцето ми, ясно ще ти разкрие Пътят и ще предпази нозете ти от другите пътища. Защото най-голямата несигурност и най-опасните рискове за всички нас идват тогава, когато се доверим на пътищата, които виждаме и изгубим Пътя, Който не виждаме. Исус казва това пределно точно:

“...слепец слепеца ако води, и двамата ще паднат в ямата...”¹

Но едновременно с това строго предупреждение, Той ни остави и една съвършена надежда за сърцата:

“Аз съм пътят, и истината, и животът; никой не дохожда при Отца, освен чрез Мене...”²

¹ (Матей 15:14)

² (Йоан 14:6)

Освен чрез Него! Замисли се върху това, скъпи ми читателю! Защото пътищата на този свят са милиони и кой от кой по-съблазнителни и привлекателни. В своя си живот човешкото сърце всеки ден наблюдава една гъста мрежа от пътища и всеки път идва с рекламата си, с офертите си, с възможностите си. Ти наблюдаваш пътищата на другите и често много пътища ти харесват, защото са донесли в живота на човека просперитет и благоденствие. Но ти отново помисли, че това са земни пътища, а Пътят Христос е един и Той не е от този свят.

Какво е нужно, за да Го последваш? Какво е нужно, за да се отвърнат очите ти от пътищата на света? Знаеш ли колко често в живота си на вяра съм си задавал тези въпроси и съм оставал без отговор? Знаеш ли, че докато съм държал ръката на Спасителя, аз твърде често съм бил слепец и продължавам да бъда сляп, защото знам, че Той има очи, по-превъзходни от моите и не е нужно аз да гледам, когато гледа Той? Винаги съм бил една сляпа овца, търсеща топлината и присъствието на Небесния Пастир, която не иска да уповава на собственото си виждане, но да вярва на Неговото виждане. В това сляпо ходене и доверие има известна трудност и тежест, защото все пак ти се иска да видиш нещичко от Неговата реалност, от Неговия Път.

Да видиш Самият Него, като Път!

Този мой вътрешен изблик, това мое желание, бликнало в сърцето ми, не убягна от погледа на Исус. И Той го забеляза и реагира. От реакцията на Господ се роди и тази книга, която ти давам с единственото пожелание:

Да прогледнеш в Пътя Христос и сърцето ти да вкуси от сетнината на Този Път!

1. ВИДЕНИЕТО ОТ ИСУС

Нека сега ти кажа какво беше преживяването ми, когато Спасителят се обърна към мен и отговори на зова на сърцето ми. Той дойде при мен и ме попита:

“Стефане, вярваш ли все още в Мен? Вярваш ли, че Аз съм твоят Път?”

Отговорих:

“Господи Исусе! От мига, в който Ти хвана ръката ми, за да ме водиш в Твоята реалност, аз знаех, че нямам други пътища. Защото началото на всички други пътища започва от земята и краят им свършва под земята. А Твоят Път идва от Небето и отива в Небето. Ти дойде от Вечността, за да ме заведеш във Вечността. А всички други пътища идват от тлението, за да ме заведат в тлението. Затова аз все още вярвам, че Ти Си Пътят и завинаги ще вярвам, че Ти Си Пътят...”

Тогава Исус ми каза:

“Знаеш ли, че много сърца отпадат от Пътя, Който съм Аз?”

И причината за тяхното отпадане е скрита в това, че те Ме приемат като Началото на Пътя, а нямат никаква представа за Края на Пътя. Те не Ми позволяват да изградя в тях пълната представа за целия Път и затова остават недоизпълнени. А там, където е недоизпълнено, идва лукавият и с всичката измама на своите съблазни успява да отклони много сърца. Те не разбират, че Аз съм не просто Пътят, но и Истината и Животът. Защото след като влезеш в Пътя трябва да намериш Истината, а след като намериш Истината, да влезеш в Живота. Ето защо в началото на Пътя всички вие сте слепи и се осланяте на погледа на Пастиря си. Но когато дойде Истината, тогава и вие проглеждате и имате погледа на Пастиря. А веднъж прогледнали вече се озовавате в онези области на Духа Ми, където не просто Ме следвате и виждате, но съвършено живеете Моя Живот. Ето това искам да Ти дам в тази книга, за да бъдат опазени всичките Ми овце от всички други пътища, които изкушителят би поставил пред сърцата им.

А сега помисли как Словото Ми нарича човеците, в чиито сърца са пътищата към Моя Дом?”

Самият въпрос на Господ бе така зададен, щото без никакво съмнение отворих библията си на прекрасния псалом, който гласеше:

“Блажени ония човеци, чиято сила е в Тебе, в чието сърце са пътищата към Твоя дом. Минаващи през долината на плача, те я преобръщат на място на извори; и есенният дъжд я покрива с благословения. Те отиват от сила в сила. Всеки от тях се явява пред Бога в Сион...”³

Тогава Исус добави към прочетеното от мен:

“Виждаш ли как Словото Ми ти казва, че това са блажени човеци? Това са човеци, търсеци Небесното блаженство. Но ти знаеш ли какво е блаженството? Защото много Мои чеда бъркат блаженството с благословието. Но между двете има огромна разлика, която предопределя и пътят на всеки човек. А, както вече ти казах, не е достатъчно да имаш Пътя. Трябва да прибавиш към него и Истината. Понеже ако някой няма Истината, той е сляп. А слепец слепеца ако води, то и двамата ще паднат в ямата. Който искрено следва Пътя, трябва да се стреми да придобие Истината, за да се сбъдне в живота му писаното:

“Но пътят на праведните е като виделото на разсъмване, което се развиделява, догдето стане съвършен ден...”⁴

Виждаш ли как виделото се развиделява, за да стане съвършен ден? Ето така се развиделява пътят на всички, които Ме обичат и са се отрекли от себе си, за да Ме следват. Но има и други, които също са стъпили на Пътя Ми, но не желаят да се отрекат от себе си, нито пък да Ме следват. Тогава в живота им този стих от “Притчи” не действа, но идва друг прочит, който гласи:

“Пътят на неправедните е като виделото при залязване, което залязва, догдето настъпи тъмна нощ...”

Виж и следващото от “Притчи”:

³ (Псалом 84:5-7)

⁴ (Притчи 4:18)

“Пътят на нечестивите е като тъмнина; не знаят от що се спъват...”⁵

Няма ли тогава такива да са слепи? Няма ли да паднат в ямата, която им е приготвил лукавият? Впрочем, нека ти покажа ямата, за да видиш с колко много души е пълна тя...”

В следващият момент Исус ми даде видение. Аз бях пред портите на ада, хванал ръката на Спасителя. Тогава двамата с Него прекрачихме тези порти и влязохме навътре. Пътят, по който вървяха нозете ми, беше покрит с някаква слуз или по-скоро тиня и само това, че държах ръката на Господ, ми даваше устойчивост. От всякъде ме гледаха мрачни назъбени стени, подобни на челюстите на акула. Но ние продължавахме да вървим все надолу и надолу. И в един момент, под слабата мъждукаща светлина на синкав огън, забелязах множества от човешки души. От онова, което видях, сърцето ми се потресе. Представи си хиляди гласове на мъчещи се души, които крещяха и бяха погълнати от синкавия огън, който гореше вътре в тях. Някакъв демоничен началник стоеше над тях и държеше в ръката си тризъбец, с който набучваше сърцата на душите и от остриетата му се изпразваха нови порции от огън. Когато забелязаха Спасителя, тези души започнаха да крещат към Исус:

“Господи, извади ни оттук! Господи, избави ни от огъня!”

А една душа дори Му извика:

“Затова ли вървах по Пътя Ти, за да стигна до тук? Защо не ме изпиташ и видиш, че зная наизуст Евангелието? Изпитай ме и виж, че Словото Ти е вътре в мен? Защо сега съм наказан, защо, защо?”

Тогава Исус се обърна към мен и ми каза:

“Спомняш ли си думите Ми? Аз никого не съдя. Словото, което изговорих, то ще осъди нечестивите и неправедните. Този тук, който крещи пред Лицето Ми, е имал Словото Ми, но го е приел напразно, за собствената си погибел и вечно наказание. Затова внимавай в нещата, които ще видиш тук, защото те са твърде съдбоносни...”

⁵ (Притчи 4:19)

Тогава Исус се обърна към страдащата от синкавия огън душа и простря ръка към нея, а демоничният началник се наведе и отдели душата от другите души, като я хвана с остри нокти и я постави пред Господ. След това коленичи и коленичейки се отдели на почетно разстояние от Исус. Тогава Господ направи нещо чудно. Той докосна сърцето на страдащата душа и от нея, подобно на облак, изплува видение. Досетих се, че това бяха спомените на самата душа в нейния живот на земята. Вътре, в самото видение, забелязах красива многоетажна къща, луксозен автомобил и един господин, който беше като далечен двойник на страдалеца пред очите ми. Но всъщност това беше същата тази душа, живяла щастливо в тялото си на земята. Видях също как господинът държеше под ръка библията си и заминаваше нанякъде...

Тогава и видението се промени и в следващият момент двамата с Исус гледахме въпросния господин, изправен пред църковен амвон, вдигнал библията си и викащ към огромно множество:

“Вярвайте в просперитета и приемете благословенията си! Искайте благословения и ще получите! Търсете благословения и ще намерите! Нека всеки каже:

Аз съм благословен!

Нека всеки каже:

Аз вярвам в просперитета! Благослови ме, Господи! Направи ме потомък на Авраам!...”

Така цялата зала в това видение повтаряше след господина:

“Аз вярвам в просперитета! Благослови ме, Господи! Направи ме потомък на Авраам!”

Тогава Исус се обърна към душата, от която беше извикал във видение спомените ѝ и каза:

“Послуша ли те Отец Ми? Отговори ли на молитвите ти? Даде ли ти всичко, що пожела в Името на Исус?”

Душата с усилие простена:

“Да, Исусе! Послуша ме и ми отговори!”

А Исус продължи:

“Получи ли ти пожеланото от сърцето ти? Получи ли ти дом, автомобил, банкова сметка, според както беше употребил вярата на сърцето си?”

Душата отново простена:

“Получих, Исусе!”

Тогава Исус с гневен Глас извика така, щото самите скални стени на адовото пространство се разтърсиха от Гласа Му:

“А защо не употреби онова, което получи в Името на Исус, за Името на Исус? Защо презря блаженството горе и обикна богатството долу? Защо не очисти дрехите си от молците и ръждата? Защо сега искаш от Мене благата, които са горе, след като ти цял живот употребяваше вярата си и Словото Ми за благата, които са долу? Не казах ли Аз, че където са съкровищата ви, там ще бъдат и сърцата ви? Не затлъстя ли сърцето ти от богатствата на земното? Не започна ли да презираш Моите братя сиромаси? И не взе ли Мамон сърцето ти, за да го измами така, щото да похулиш Бога на Спасението си? Защо ти, който имаше себе си за чедо на Авраам, никога не внимаваше в думите му? Защо забрави, че Авраам каза на богатия:

“Синко, спомни си, че ти си получил своите блага приживе, така и Лазар злините, но сега той тук се утешава, а ти се мъчиш...”⁶

След въпросите на Исус душата млъкна и не каза нищо повече. Тя нямаше никакви аргументи, никакви позиции, никакъв повод дори да се обади. Самото Слово Господно, което беше чела на земята, бе собственият ѝ съдник, собствената ѝ верига за вечността. Аз видях тази верига върху нея, както и върху много други души около нея. Тогава това, което Исус ми даде във видението Си, буквално ме уплаши. Обърнах се към Него и Го попитах:

“Господи Исусе, защо ми даде това видение? Няма ли то да уплаши братята ми и сестрите ми?”

А Господ ми каза:

⁶ (Лука 16:25)

“Кога ти предпочиташ да бъдеш стреснат и наказан? Дали сега, когато можеш да коригираш пътя си, или после, когато ще имаш на разположение цялата вечност, за да си изследваш греховете и беззаконията? Кога да ви възвърна в Пътя Си, ако не сега, когато трябва съвършено да разделите блаженствата от благословенията? Защо само малцина имат ума Ми да разберат, че дяволът може да краде благословенията, но той не може да краде блаженствата?

Към какво да се стреми сърцето ти на земята? Към благословенията, с които ще получиш благата приживе или към блаженствата, които никой крадец не може да подкопае и открадне, нито молец да пояде, нито ръжда да поквари? Не разбираш ли, че един е пътят на благословенията, а съвсем друг - Пътят на блаженствата?

Тази душа на пастир-наемник, която видя в ада, беше избрала пътя на благословенията и така беше презряла Мене, Който съм Пътят на Блаженството. Тази душа, след като беше познала Пътя, не поиска да познае Истината, за да влезе в Живота. Така тя остана далеч от Спасението. Затова нека сега те вдъхновя, за да видиш Истината за блаженствата и благословенията...”

2. ИСТИНИТЕ ЗА БЛАЖЕНСТВАТА И БЛАГОСЛОВЕНИЯТА

Братко мой, аз сега моля моя Господ Исус Христос да дари сърцето ти с Благодатното присъствие на Святия Дух, за да започнеш да виждаш и разделяш нещата, които се различават. От видението, което получих от Исус, аз започнах да виждам в благословенията опасна хлъзгавина, която може смъртоносно да измести прицела на вярата ни. Затова с огромно желание се обърнах към Исус и Го помолих да направи внимателно сърцето ми, сиреч, способно да разбере и приеме всичко, което му се дава. Няма да скрия от тебе, че въпреки многото години, през които съм чел Словото на Бога, аз съм оставал сляп в разбирането на блаженствата и благословенията. И това продължи до момента, в който разбрах, че не аз трябва да чета Словото, но Словото да чете в мен. Повярвай ми, че когато Исус започне да чете в теб, тогава Той изважда наяве всичките ти тайни и помисли и отделя Неговото от твоето. В това отделяне, което Господ прави, има един период на болка, защото чувстваш как се изпразваш, как целият ти вътрешен свят преживява революция и необратима промяна. Нещо повече - започваш да разбираш, че ако има съвършен залог за спасението на душата ти, то този залог се състои в това:

Да имаш постоянно общение с Исус!

Казвам "общение с Исус" и ще те моля да запомниш това. Моят Господ ми разкри една Своя съвършена нужда. Нуждата Му да общува с всяко сърце и да се разкрие лично пред всеки. Колкото и разговори да имаш с братя и сестри, колкото и дискусии и полемки да провеждаш, знай, че всички те избледняват, когато дойде Той. Понеже Той ти задава въпроси, но едновременно със самото задаване към сърцето ти пътува и Неговият отговор. Става така, че Бог говори Сам със Себе Си, като използва теб, за да можеш да се почувстваш участник в едно съвършено преобразяване на ума и сърцето ти. Ето такава преобразяване започна и с мен.

Господ дойде при мен и ме накара да Го последвам в един невидим прочит на Евангелието. Прочит не от мен, но от Него. А в Неговите прочити

винаги има чудесна божествена среда и атмосфера, която съвършено спомага да бъдеш отворен и да разбираш онова, което ти дава Той. А сега си представи как Господ Исус хваща ръката ти, за да те заведе на онзи хълм, на онова място на планината, откъдето Той прогласи блаженствата. Ето така се чувствах аз. Бях седнал до Него и Той започна да говори:

“Блажени нищите по дух, защото е тяхно небесното царство...”⁷

Тогавя се обърна към мен и ми каза:

“Виждаш ли първото блаженство, което обещах за всички, които вярват в Името Ми?”

Отговорих:

“Да, Господи мой! Това е блаженството за нищите по дух...”

А Исус продължи:

“Какво разбираш от това, че някой е нищ по дух? И забелязваш ли, че такива са блажени, защото е тяхно не някое земно царство, но Небесното Царство?”

Замислих се над думите на Исус. Уж ги бях прочитал толкова пъти, но ето, че Той ми задаваше въпрос, а аз бях като онемял. Колкото до втория Му въпрос имах някакъв отговор, но за първия нямах нищо. Тогавя Му казах:

“Господи Исусе! Аз не зная защо точно нищите по дух са блажени, но със сигурност забелязвам, че блаженството включва в себе си не богатата, които са тук долу, но онези, които са горе. Това ме кара да мисля, че нещата на този свят нямат никаква вечна стойност. Те са само средство, но не и цел...”

Слушащ отговора ми, Исус добави:

“Колкото до това, че блаженството касае нещата, които са горе, то наистина добре си уловил отговора на Духа Ми. Но ти помисли върху нищите духом. Понеже какво ще те ползва знанието за блаженството, ако не участваш в него?”

Затова нека ти помогна в разбирането с въпроса:

Ако трябва да избираш между блаженство и благословение, кое би избрал? Дали блаженството горе или благословиенето долу?”

⁷ (Матей 5:3)

Отговорих:

“Господи, бих избрал блаженството горе!”

Тогава Той ми каза:

“Ето затова трябва да си нищ духом. Защото нищите духом нямат сила да се възпротивяват на Господ, но Той бързо и категорично надвива над тях и те придобиват Образа Му. А Небесното Царство е създадено от Отец Ми само за човеци, имащи Моя Образ.

Спомни си кой в това отношение цяла нощ се бори с твоя Господ, за да си спечели името “борец с Бога”? Не беше ли това Яков? И ако сега твоят Господ цяла нощ тръгне да се бори с тебе, за да те покори на Волята Си, Той ли ще надвие или ще надвиеш ти?”

Отговорих:

“Господи Исусе! Искам Ти да надвиеш! Аз не искам да бъда “борец с Бога”, но в действителност желая да бъда покорен на Бога...”

А Исус допълни:

“Ако Яков действително беше знаел кой в онази нощ се бори с него, той би премаял, но той премая на сутринта, когато разбра истината. Затова и потомството от чреслата му винаги е било потомство на богоборци. Но именно затова Отец Ми избра Яков, за да го покори на Себе Си. Ето тук е силата на вярата! Силата на онази вяра, с която да се оставиш и да бъдеш преборен от Духа на Господа. А Господ преборва съвършено нищите духом. Сега разбра ли какво ще рече да си нищ по дух?”

Нямах никакво съмнение в отговора си. И затова казах:

“Господи Исусе, нищите по дух са ония, които са се отрекли от себе си. Защото силата на човешкия дух е в “аз-а”, а когато тоя “аз” е умрял, тогава и силата на духа си е отишла, за да го погълне съвършено Твоята Сила...”

“Точно така е, момчето Ми. И ето това е първото блаженство - да Ми дадеш себе си, да се отречеш от себе си, да умреш за себе си, за да може Господ твоят Бог да се пребори с теб и да те покори. Това е първото проглеждане в Моя Път и първата истина, която ти дава поглед към Небето. Нека ти я кажа с едно изречение:

Нищите по дух са блажени, защото Аз, Който живея в тях, търся благата, които са горе, а не благата, които са долу!

Аз съм от онези, които са горе и блажени са всички, които се отрекат от себе си, за да Ми позволят да натрупам благата Си в Небесното Царство..."

Слушах Исус и сърцето ми постепенно се отваряше за една нова и непозната реалност. Реалността на блаженствата. Тогава Исус продължи проповедта Си на планината, като казваше:

"Блажени скърбящите, защото те ще се утешат..."⁸

Едва изговорил думите Си, Исус пак ме погледна и каза:

"Искаш ли скръбта, която ражда утеха? Искаш ли скръбта, която ще отвори свършено Пътят на Святия Дух вътре в теб?"

Тогава се пригответи да страдаш поради Името Ми, защото духът на света ще се опита да те отхвърли като чуждо тяло от себе си. Но преди да те отхвърли ще направи нещо, което малцина разпознават. Преди да те отхвърли, той ще се опита да размени скръбта ти с радост. И чак тогава, ако не успее, ще наложи гонение и скръб върху сърцето ти. Ти знаеш ли кога духът на света се опитва да изиграе ролята на Святия Дух?"

Не бях подготвен за такъв въпрос на Исус. Той ми се струваше странен и дори невъзможен. Но Господ съвсем точно ми заявяваше, че светският дух се опитва да изиграе ролята на Святия Дух. Тогава се досетих за хлъзгавата плоскост на благословенията. Затова казах:

"Господи Исусе! Ако светският дух би се опитал да изиграе ролята на Святия Дух, той би направил това, за да ме лиши от блаженството горе. Ето защо вярвам, че когато дяволът иска да откаже едно сърце от мисълта по благата горе, просто му предлага благата долу. И ако такова сърце приеме благата долу, то просто престава да скърби, защото погледът му вече не е Небесен, но земен. Тогава то приема една друга утеха, която не е утехата на Святия Дух..."

А Исус продължи:

⁸ (Матей 5:4)

“Прибави към Истината, която ти дава Святия Дух и думите Ми към утешените от княза на този свят:

“Но горко на вас богатите; защото сте приели вече утехата си. Горко на вас, които сега сте наситени; защото скоро ще изгладнеете. Горко на вас, които сега се смеете, защото ще жалееете и ще плачете. Горко на вас, когато всички човеци ви захвалят, защото бащите им така правеха на лъжепророците...”⁹

Става ли ти вече ясно от думите Ми, че ако някой в пълна степен се опитва да имитира Святия Дух и да лъже и мами сърцата, то това е духът на Антихриста, който е лъжепророкът? Ето този дух кара мнозина да презрат блаженствата и да бъдат хипнотизирани от благословенията. Тогава в такива сърца изчезва всяка скръб по Бога и заради Бога. Такива биват наситени със земното, но сърцата им умират от глад за Небесния Хляб. Такива биват завладявани от душевен комфорт, който ги кара гръмко да се смеят. Такива биват похвалявани от човеците, защото от сърцата им вече наднича богът на лицемерието и плътския стомах. Затова запомни втората Истина от Пътя към блаженството:

Скръбта е плащането на цената, с която вярващият продължава да се стреми към благата горе и не разделя сърцето си с никакви компромиси по благата долу!”

Слушах Господ, а в сърцето ми стоеше някаква неяснота, която исках да преодоля. Тогава Му казах:

“Господи Исусе! Ти Си Господ на целия ми живот, а не само на една част от него. Как тогава да разбирам благата, които Ти ми даваш за земята и тялото? Не са ли те връзка за мен? Няма ли и от тях сърцето ми да натегне от мисли по земното?”

Исус отговори:

“Непременно трябваше да Ми зададеш този въпрос. Без неговия отговор ти не би имал сила да преследваш Небесното блаженство. Спомни си от видението в ада, че онзи наемник получи много блага на земята. Той вярваше, че ще ги получи и ги получи. Той търсеше

⁹ (Лука 6:24-26)

и намери. Той искаше и му се даде. Но той забрави да мисли за цената. Отец Ми винаги е разделял нуждите от желанията. Когато в твоя път стои нуждата, тя ще бъде посрещната от снабдяващата сила на Небето. Но когато към нуждата дойде желанието, дяволът изкористява това желание в пожелание, а сърцето се обръща към благата долу и забравя за благата горе.

Има два принципа, които трябва да спазваш, за да не изгубиш прицела на вярата и блаженствата горе.

Първият принцип е този, че когато ти отидеш да живееш в Моя Живот, тогава Аз идвам да живея в твоя живот! Аз най-добре зная колко е достатъчното в твоя живот и ще снабдявам нуждите ти така, че да не загубиш Небесното.

А ти никога няма да го загубиш, ако спазваш и втория принцип:

Благата от Небето идват в живота ти като благословения, които ти отново трябва да превърнеш в блаженства!

Бог ти дава благата Си, за да ги върнеш отново там, откъдето са дошли, за да може след това отново същите блага да се върнат в живота ти и ти отново да ги върнеш на Бога. Това е Небесен кръговрат, в който истински повярвалите в Мен знаят как да събират съкровища, които крадец не подкопава и не краде, нито молци и ръжда ги пояждат. А в това отношение има един почерк на блаженството, който винаги ще те държи в Съвършената Воля на Отца Ми. Нека ти помогна в разбирането му с думите, които ви казвах:

“Но когато даваш угощение, поканвай сиромаси, недъгави, куци, слепи; и ще бъдеш блажен, защото, понеже те нямат с какво да ти отплатят, ще ти бъде отплатено във възкресението на праведните...”¹⁰

Виждаш ли как ти казах, че ще бъдеш блажен?

Не благословен, но блажен! Защото блаженството стои толкова по-високо от благословието, колкото Небето по-високо от земята и Съвършеното - по-високо от Доброто и Злото. Защото и човеците,

¹⁰ (Лука 14:13-14)

които са зли или добри, знаят да дават блага на чедата си. Но когато искаш да държиш благата си горе, то тогава трябва да даваш, без желание да получиш. Защото по-блажено е човекът да дава, нежели да получава. Затова запомни:

Да бъдеш блажен - това значи да сееш с онази вяра, с която ще поискаш да пожънеш във Възкресението на праведните! Не по-рано, Стефане! Нито ден по-рано, нито час и минута по-рано!

Имайте ревност за богатствата горе и използвайте всеки миг на живота си, когато случаят ви дава тази възможност, за да събирате горе, защото Отец Ми повече от всичко ви иска блажени. Нека благословените отново станат блажени, като дадат благата си на онези, които нямат, за да им бъде отплатено в последния ден, защото върху всички, които закоравяват сърцата си със земните блага, ще дойде миг да ги посоча и да им кажа:

Вие получихте благата си приживе и всичко, което бе записано под имената ви в Книгата на Живота, отдавна слезе в спестовните ви книжки...

Сега разбираш ли, момчето Ми, къде да събираш спестяванията си, за да бъдеш блажен?"

Нямах никакво съмнение и затова отговорих:

"Разбирам, Господи Исусе! И нека ме опази Духът Ти от всякаква корист и желание за земното! Нека ме опази от всички благословения, дошли от Отца, които бих задържал за себе си и не бих върнал на Отца. Но как тогава да разбирам онези, които днес от амвоните си демонстрират земното си благословение и увличат подир себе си мнозина?"

Тук Исус ми отговори:

"Спомняш ли си писаното за Отец Ми в псалома? Спомняш ли си как е казано, че правда и съд са основа на Престола Му?"

Ето така, момчето Ми, днес хората вярват в Словото Божие, както за правда, така и за съд. Едни вярват за правда, а други вярват за съд. Едни ще бъдат оправдани поради правдата си, а други ще бъдат осъдени поради беззаконието си. Спомни си сега думите на Апостола Ми, който за Отец Ми записа:

“Благословен да бъде Бог и Отец на нашия Господ Исус Христос, Който в Христа ни е благословил с всяко духовно благословение в небесни места...”¹¹

Знаеш ли коя е вярата, превръщаща духовното благословение в плътско? Коя е вярата, която обръща благословието за сърцето в благословение за стомаха? Това е точно тази вяра, която използва амвоните, за да се обогати с онова, което Отец Ми е дал не на Църквата, а на света. Защото някога служителят Господен, когато се молеше на Отца за избавление на душата си, каза и това:

“...с меча Си избави душата ми от нечестивия, от човеци, Господи, с ръката Си, от светските човеци, чийто дял е в този живот, и чийто корем пълниш със съкровищата Си; които са наситени с чеда, и останалия си имот оставят на внуците си...”¹²

Аз не ви давам, както светът дава! Отец Ми не дава на вярващите това, което дава на светските човеци. Защото става въпрос за дял, за съдба, в която всеки прибира дела си. И ако светът непременно прибира дела на земното, то не са ли блажени онези, на които е даден делът от Небесното? Каква е тази вяра, която ще смесва двата дяла? Кой е онзи, който смесва тъмнина и светлина, правда и беззаконие, горното и долното, мръсното и чистото? И кои са неговите служители, ако не лъжеучителите и лъжепророците, лъжепастирите и лъжеапостолите?

Впрочем, виж какво се случва с онези, които употребяват амвоните за вяра в земното богатство...”

Господният пръст вече беше посочил в сърцето ми онази напълно показателна притча, изговорена от Исус в “Евангелието от Лука”. Затова нека, братко мой, сега ти прочета тази притча:

“Нивите на един богаташ родиха много плод. И той размишляваше в себе си, думайки: Какво да правя, защото нямам где да събера плодовете си? И рече: Ето какво ще направя: Ще съборя житниците си, и ще построя по-големи, и там ще събера всичките си жита и богатата си. И ще река на душата си: Душо, имаш

¹¹ (Ефесяни 1:3)

¹² (Псалом 17:13-14)

много блага, натрупани за много години; успокой се, яж, пий, весели се. А Бог му рече: Глупецо! Тая нощ ще ти изискат душата; а това, което си приготвил, чие ще бъде? Така става с този, който събира имот за себе си, и не богатее в Бога...”¹³

Едва прочел притчата Исус ме попита:

“Забелязваш ли реакцията на богатия? Забелязваш ли как той казва:

“Душо, имаш много блага, натрупани за много години...”

Това благословения ли са, момчето Ми?”

“Да, Господи! Това са благословения, натрупани за много години!”

“А нощес, когато бъде изискана душата на този богаташ, той къде ще отиде? При Мене в Рая ли? Съкровището му горе ли е или долу?”

“Долу е, Господи!”

“Е, тогава където е съкровището ти, там ще бъде и сърцето ти. Защото, за да казва Отец Ми, че такъв е глупец, то го прави за предупреждение на всички да внимават какво търсят на този свят. Защото тази Моя притча касаеше не отделен богат човек, но цялата светска богаташка църква. Защото посреднощ онези девиси станаха и приготвиха светилниците си, но едните бяха разумни, а другите - като глупеца, който покрай благословенията си и сребролюбие то си вече е изгубил присъствието на Святия Дух. Защото всеки който търси, намира и всеки, който иска, получава!

Сега разбираш ли в пълна степен, че освен Моя Път в Църквата има и много други пътища?

И най-голямата заблуда, която лукавият инжектира в много сърца, беше заблудата да търсите благословенията на Авраам, без да сте платили цената, която той плати.

Ти знаеш ли кога Отец Ми постави изпита за благословенията пред Авраам?”

Отговорих:

¹³ (Лука 12:16-21)

“Господи, това стана, когато той принесе сина си Исаак на хълма Мория!”

Тогава Исус каза:

“Не е това и не бързай да Ми отговаряш по заучени цитати. На хълма Мория Авраам издържа изпита за блаженството, но много преди това той имаше изпит за благословенията. Защото Отец Ми, когато го извеждаше от Харан, му каза:

“Ще те направя голям народ, ще те благословя, и ще прославя името ти, и ще бъдеш за благословение...”¹⁴

Сега забележи, че Отец Ми има приоритети. Първото в Небесните приоритети на Отца не бяха благословенията Му, но да направи Авраам голям народ. Чак след това дойде ред на благословенията. И имаше миг, когато Авраам трябваше да избира дали да получи благословения, които не са по Волята на Отца Ми. Понеже, когато той освободи братанеца си Лот, самият содомски цар му каза:

“Дай ми човеците, а имота задръж за себе си!”¹⁵

Как отговори Авраам на Содомския цар? Подскочи ли от радост, че случаят му дава да стане баснословно богат? Или каза думите:

“Аз вдигнах ръката си пред Господа, Всевишния Бог, Създател на небето и на земята, и се заклех, че няма да взема нищо от твоето, ни конец ни ремък за обуца, да не би да речеш: Аз обогатих Аврама. Приемам само онова, което изядоха момците; и дела на мъжете, които отидоха с мене: Анер, Есхол и Мамври - те нека вземат дела си...”¹⁶

Виждаш ли сега в какво беше мъдра позицията на Авраам? Именно в това, че имаше вярата и разума да проумее, че няма дял в този свят, защото Господ Всемогъщият е неговият дял. Какво ли тогава ще се случи с онези пастири и проповедници, които днес са се обогатили със земното, когато са дали пълномощия на дявола да излезе пред Отца Ми и да Му каже:

¹⁴ (Битие 12:2)

¹⁵ (Битие 14:21)

¹⁶ (Битие 14:22-24)

“Аз обогатих тези хора, защото всичко, което Ти им даде, вече веднъж е било предадено на мене и те са се поклонили с вярата си на парите, за да получат земното и да изгубят Небесното...”

Няма ли такива пълномощия в пълна степен да изискат сърцата на сребролюбците? Не изиска ли така дяволът и сърцето на Юда? Най-последно, погледни духовно, че съвършеният план на Отец Ми за живота на Авраам беше не да го благослови, но да го направи за благословение.

“...и ще бъдеш за благословение...”¹⁷

Можеш ли да разделиш пътя на онези, които търсят благословение от Пътя на тези, които са благословение?

Тогаво несъмнено си разделил другите пътища от Пътя Христос!”

Слушах думите на Господ и за първи път в пълна степен разбирах колко различни са Божиите пътища от човешките такива. Исус видя изненадата ми, а след това отново продължи да ми говори, като казваше:

“Когато намериш в Словото Ми всичките стихове, говорещи за блаженството, ти ще видиш, че навсякъде това блаженство стои в Небесните места и не е дадено на човека да го вкуси в пълнота на земята, но просто да го изработва с трепет за мига на своето преселване във вечността. Ти няма да видиш и стих, който да казва:

“Благославяй себе си!”

Защото всички стихове за блаженството са обърнати към вярващите, а всичките стихове за благословенията - към Господ вашия Бог и към враговете на вярата ви. Как мислиш тогава? Защо толкова трудно вярващият изработва блаженството?”

Отговорих:

“Господи Исусе! Много е трудно да се постигне съгласие между сърцето и ума, и между духа и плътта. Затова аз мисля, че нещата на Духа трябва да превземат ума на всеки човек и той да се влюби в онова, което е горе, така щото онова, което е долу, да избледнее и да няма сила върху сърцето му. Защото плътта вижда земното, а сърцето се докосва с вяра до

¹⁷ (Битие 12:2)

Небесното. Само Ти можеш да ми дадеш Сила, с която да преодолеея гравитацията...”

“Точно така е! Става дума именно за гравитация, именно за нещата, които те теглят. Ти знаеш ли какво теглеше Моето сърце, за да издържи? Защото това, което теглеше Мене, днес може да изтегли и вас в Небесните места. Разбери какво е то, защото само с това въже ще запазиш порива си към блаженствата...”

Още докато Исус ми казваше да разбера какво Го е теглило, в ума ми вече беше изплувал стихът от “Евреи”, който сега ще ти прочета:

“Следователно и ние, като сме обиколени от такъв голям облак свидетели, нека отхвърлим всяка тегота и греха, който лесно ни сплита, и с търпение нека тичаме на предлежащото пред нас поприще, като гледаме на Исуса Начинателя и Усъвършителя на вярата ни, Който, заради предстоящата Нему радост, издържа кръст, като презря срама и седна отдясно на Божия престол...”¹⁸

Виждаш ли, скъпи ми братко, как Словото ти открива да гледаме на Исус, на Начинателя и Усъвършителя на вярата ни? Какво ни пречи да Го последваме? Какво ни пречи да се завържем с Неговото въже? С онази **“предстояща радост”**, която в пълна степен ще бъде свидетелка на блаженствата?

Спомни си как Апостол Павел ни говореше за един по-превъзходен път. Спомни си всичко от живота на този Апостол и ти ще видиш, че нито за миг Павел не се отказа от копнежа по блаженствата. Той презря земните наслади и богатства. Той се отказа от заплата на Апостол, за да направи благовестието бесплатно! Той никога не пожела златото и среброто на когото и да било, защото имаше здрав Небесен принцип:

“Или не знаете, че неправедните няма да наследят Божието царство? Недейте се лъга. Нито блудниците, нито идолопоклонниците, нито прелюбодейците, нито малакийците, нито мъжеложниците, нито крадците, нито сребролюбците, нито пияниците, нито хулителите, нито грабителите няма да наследят Божието царство. И такива бяха някои от вас; но вие измихте себе

¹⁸ (Евреи 12:1-2)

си от такива неща, но се осветихте, но се оправдахте в името на Господа Исуса Христа и в Духа на нашия Бог. Всичко ми е позволено, ала не всичко е полезно; всичко ми е позволено, но не ща да съм обладан от нищо...”¹⁹

Всичко ти е позволено, братко мой! Търси и ще намериш! Искай и ще ти се даде! Хлопай и ще ти се отвори! Но внимавай да не бъдеш обладан от нещо. Защото мнозина търсят друг дух, друг Исус и друго благовестие и непременно ги намират. Мнозина искат всяка корист и благословение и ги получават. Мнозина хлопат на вратата на дявола и той бързо им отваря, за да обладае сърцата им. Те никога не са разбрали колко опасно е търсенето на благословения, просто защото никой не им е казал, че там, където са благословенията, там идва да бди и проклетията. Нека с разясняването на този дълбок въпрос Исус да приключи и съдържанието на тази книга. Ето какво ми каза Той, когато трябваше да разбере какво е благословието и как то бива намерено по Божия начин:

“Стефане, нека те върна назад, във времето, когато Пророк Моисей изявяваше на Израил съдбите на Всевишния. Тогава Моисей заяви най-съдбоносните думи за живота на всеки човек. Той каза:

“Днес викам небето и земята за свидетели против вас, че положих пред вас живота и смъртта, благословието и проклетията; затова изберете живота, за да живееш ти и потомството ти; избери да любиш Господа твоя Бог, да слушаш гласа Му и да бъдеш привързан Нему, (защото това е животът ти и дължината на дните ти)...”²⁰

Забеляваш ли от думите на Пророка какво трябва да избереш?”

Отговорих:

“Господи Исусе! Трябва да избира Живота!”

А Исус добави:

“Аз съм Пътят, Истината и Животът! Но ти не можеш да избереш Живота, ако не си влязъл в Пътя и не си познал Истината.

¹⁹ (I Коринтяни 6:9-12)

²⁰ (Второзаконие 30:19-20)

Сега разбираш ли защо те вдъхнових за тази книга? Защото мнозина искат Живота, без да са влезли в Пътя и да са познали Истината. Но ти отново виж как стои въпроса с благословенията. Казва ли някъде Моисей да избереш благословенията си?"

"Не, Господи! Моисей се ограничава само с това да изберем Живота! Но същевременно той казва, че е положил пред човеците благословенията и проклятията..."

Тогава Исус отново каза:

"А не са ли твърде близо благословенията до проклятията? И не затова ли Пророкът набляга на това да избереш Живота, а не да се вторачваш в благословения?"

Защото там, където са благословенията, непременно идва да бди проклятието. Ето затова човек трябва да скрие благословенията си от проклятието, да не би проклятието да ги омърси и така да те убие. Защото ако една торба злато и скъпоценни камъни е благословение, то би ли показал на всички какво имаш?"

"Не, Господи! Бих имал страх, че е възможно някой да ги открадне!"

Исус се усмихна, а после отново каза:

"Както сам се убеди, благословието е достатъчно силно, за да извика страх от проклятие. Богатството е достатъчно силен дразнител за всички черни страсти и то като магнит ги извиква към себе си.

Запомни думите на твоя Господ и ги напиши на книга:

Земното благословение е магнит за земното проклятие!

Затова човеците държат богатствата си на сигурно място, нали?"

"Да, Господи! Заклучват богатствата си в сейфове, държат ги в трезори на банката и всеки трепери над благословието си!"

"А нима е благословение онова, над което трепериш? Не е ли то по-скоро наказание? Не казва ли стиха от "Еклесиаст", че:

"Когато се умножават богатата, умножават се и ония, които ги ядат; и каква полза има на притежателите им освен да ги гледат с очите си?" ²¹

И не допълва ли мъдрецът малко по-долу, че:

²¹ (Еклесиаст 5:11)

“Има тежко зло, което видях под слънцето, именно, богатство, пазено от притежателя му за собствената му вреда; и онова богатство се изгубва чрез зъл случай, и не остава нищо в ръката на сина, когото е родил...”²²

Сега разбираш ли, че в действителност земното благословение никак не ползва, ако човекът, който го има, го е превърнал от средство в цел. Тогава той извиква против себе си проклетията, защото е забравил Господа на Спасението си. Защото е забравил, че Онзи, Който дава, Той и прибира всичко, което е дал.

Нека тук ти дойде на ум и живота на Йов!

И да трепериш ли ти над благословенията си, когато можеш да се радваш на блаженствата си? Да събираш ли съкровища в земни места, когато можеш да ги дадеш на Господ за Делото Му и Той да ги запише в Небесните места?

Спомни си думите Ми! Защото това бяха, са и завинаги ще останат думи, с които разумните скриват в Мен благословенията си, за да ги превърнат в блаженства. Това бяха, са и ще останат думи, с които да стоите в Мен, далече по-горе от всяка проклетия:

“Недейте си събира съкровища на земята, гдето молец и ръжда ги изяжда и гдето крадци подкопават и крадат. Но събирайте си съкровища на Небето, гдето молец и ръжда не ги изяжда, и гдето крадци не подкопават, нито крадат; защото гдето е съкровището ти, там ще бъде и сърцето ти...”²³

Ако земните ви съкровища, несъмнено са благословения, то непременно ще ги постигне писаното, защото проклетията дебне благословието, точно така, както Злото дебне Доброто. Но ако съкровищата ви са на Небето, там проклетията няма достъп. Там непременно правите Господ вашия Отец да ви бъде длъжник, а Той Си е насрочил точен Ден, в който ще се разплати с всичките Си заемодатели...”

Казаното от Исус в първият момент ме разсмя, но после, само след миг, когато вникнах в дълбочината на думите Му, разбрах, че никога от

²² (Екlesiаст 5:13-14)

²³ (Матей 6:19-21)

устата на моя Спасител няма да излезе нито една празна дума. Самото Му Слово, простичко, но същевременно мъдро и превъзвишено, ме накара да проумея в пълна степен, че желая да бъда човек, радващ се и блажен поради онова, което събира в Небето. Защото наистина всеки, който дава, без да иска да получи в този свят, прави Всемогъщия Бог свой дължник. Нека думите на притчата те убедят в това, скъпи читателю:

“Който показва милост към сиромаша, заема Господу, и Той ще му въздаде за благодеянието му...”²⁴

Нека и думите на Исус допълнят това в сърцето ти:

“Блажени милостивите, защото на тях ще се показва милост...”

²⁵

Разбираш ли, братко мой, колко превъзходно и чисто е учението на Исус?

Това е учение за блаженството, а не формула на просперитета!

Затова аз ще се радвам, ако намираш постоянни поводи в живота си да правиш Господ свой дължник и Той да записва дълговете Си към сърцето ти в Книгата на Живота. Защото непременно идва Денят, когато в преславна радост и тържество ще видим Помазаника, Божият Син, Исус Христос от Назарет.

Моля те, не пренебрегвай Неговият Съвършен зов към сърцето ти!

Моля те, не отклонявай от Неговия Съвършен Път нозете си!

Защото Пътят Христос е Един и Той е Път към блаженството, докато хилядите пътища на света са много, но в тях дебне проклетията!

Вярвам, че тази малка книжка ще остави в сърцето ти онзи поглед към Пътя, който никога няма да напуснеш, но ще извървиш докрай!

Амин и Амин!

Ще бъде радост за сърцето ми да дадеш тази книжка за прочит и от други мои братя и сестри в Господа!

Авторът

²⁴ (Притчи 19:17)

²⁵ (Матей 5:7)